

arovní ýt tec

P ed dávnými asy 0ila v ín jedna chudá dívka, která se chtěla stát malíkou.

DÍVKA: Mé jediné přání je mít alespoň zt tec.

Najednou se zjevil kouzelný duch.

DUCH: Tvé přání je upřímné. Tady máš zt tec! Učivej ho s rozumem.

Dívka byla zmatená, ale zasná. Zkusila namalovat kohouta, ale jakmile ho dokončila, kohout ošil a vyletěl z obrázku ven.

DÍVKA: Ten zt tec je opravdu kouzelný. Vyučiju ho, abych pomáhala druhým.

Pesně to také udělala. Namalovala říšové pole pro svoji vesnici a hří, aby se jedné staence lépe chodilo. Zpozoroval to jistý chamtivý bohá .

BOHÁ : Dvě! Namaluj mi horu zlata, nebo tě zabiju!

Dívka byla chytrá

DÍVKA: Namaluji tu horu na ostrov uprostřed moře.

BOHÁ : Na mě si nepřijdeš. Namaluj mi lun, teď hned!

Jakmile muš dopřl dostatečně daleko na moře, začala dívka znovu kreslit.

DÍVKA: Mraky, blesky a vlny.

Na moři se rozpoutala divoká bouře. Chamtivcová loďka se potopila a nikdo uš o něm nikdy neslyšel.

DÍVKA: Ten zt tec má přilíz nebezpečnou moc. Něměl by patřit nikomu.

Dívka si pro sebe namalovala obyčejný zt tec a ten kouzelný rozlomila vejprlí.

KONEC